

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 63:

Forespørgsel til sundhedsministeren [om indsatsen på alkoholområdet].

Af Yvonne Herløv Andersen (CD), Tove Fergo (V), Henriette Kjær (KF), Birthe Skaarup (DF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 3/4 2001).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forhandling om redegørelse nr. R 13:

Indenrigsministerens Regionalpolitisk redegørelse 2001 af 13/3 2001.

(Redegørelsen anmeldt 13/3 2001. Redegørelsen givet 13/3 2001. Meddelelse om forhandling 13/3 2001).

Sammen med denne sag foretoges:

7) Forespørgsel nr. F 57:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Ministeren bedes redegøre for, hvorledes det sikres, at de enkelte ministerier foretager regionale konsekvensvurderinger af de relevante tiltag, og at konsekvensvurderingerne indeholder alle relevante regionalpolitiske afvejninger, samt hvorledes ansvaret for koordinationen af de enkelte ministeriers konsekvensvurderinger og tiltagenes samlede regionale effekt placeres.«

Af Ole M. Nielsen (KRF), Flemming Kofod-Svendsen (KRF), Jann Sjursen (KRF) og Tove Videbæk (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 22/3 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/3 2001).

8) Forespørgsel nr. F 58:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»Hvad kan indenrigsministeren oplyse om regeringens fremtidige regionalpolitiske initiativer set i lyset af Regionalpolitisk redegørelse 2001?«

Af Kristen Touborg (SF) og Jes Lunde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 27/3 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/3 2001).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 17. april 2001.

Så er det først som ordfører for forespørgsel nr. F 57, hr. Ole M. Nielsen, og derefter er det hr. Kristen Touborg som ordfører for forespørgsel nr. F 58.

Begrundelse

Ole M. Nielsen (KRF):

Som det jo vistnok ganske tydeligt fremgår af forespørgslens tekst, har vi læst rapporten fra arbejdsgruppen, der arbejder med at opfylde det forslag til vedtagelse, vi fik Folketingets tilslutning til sidste år.

Vi synes, at det er et ganske udmærket arbejde, der er lavet, og vi anerkender regeringens tilslutning i beretningen til arbejdsgruppens anbefalinger.

Men der mangler efter vores opfattelse alligevel en beskrivelse af indbyggede mekanismer, der sikrer, at alle relevante tiltag bliver vurderet gennem deres påvirkning af den regionale påvirkning. Der står jo netop, og jeg citerer fra side 11 i rapporten: »... at de enkelte ministerier har ansvaret for at foretage eventuelle regionale konsekvensvurderinger...«. Sætningen fortsætter så, men har ikke noget med det her at gøre.

Vi frygter, at når man selv i de enkelte ressortministerier skal vurdere, hvilke tiltag der skal konsekvensvurderes, vælger man måske forkert, fordi man ikke kan overse det, eller man handler måske ligefrem »i ond tro«. Man vurderer ikke de tiltag, der frygtes at vende den forkerte vej.

Endelig er det meget vigtigt for os at placere ansvaret for at vurdere de samlede effekter, så der ikke er tvivl om, hvor ansvaret ligger. Det er nemlig fuldstændig rigtigt, som der også står et eller andet sted i rapporten eller måske i beretningen, at det jo ikke er ret ofte, at enkelttiltag har afgørende effekt på udviklingen i en region, men summen af tiltag – jeg tillader mig så at rette til summen af tiltag eller manglende tiltagskonsekvenser – og vi vil gerne høre ministerens bud på, hvordan man ligesom vil lave den lille opstramning.

Vi anerkender såmænd fuldt ud, at man agter at følge rapportens anbefalinger, men vi synes, at der ligesom mangler lidt power og lidt ansvarsplacering.